

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419202152
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1419202152.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. Q., Z. L.Ň. XX.XX.XXX5, bytom u matky, dieťa rodičov: matka - M. Q. A., Z. L. XX.XX.XXXX, B.: O. XX, B., zastúpená Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Ďumbierska 3F, Bratislava, IČO: 36 836 460 a otec - N. Q., Z. L. XX.XX.XXXX, B.: J. XX, B., zastúpený Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom, so sídlom: Povožnícka 18, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14. augusta 2019, č.k. 13P/97/2019 - 93, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14. augusta 2019, č.k. 13P/97/2019 - 93, potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 14.08.2019, č.k. 13P/97/2019 - 93, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že písomným podaním doručeným súdu dňa 15.7.2019 sa otec domáhal toho, aby mu súd prvej inštancie udelil súhlas s poskytovaním predprimárneho vzdelávania maloletej v predškolskom zariadení: Materská škola Fedákova, so sídlom: Fedákova 1942/1, Bratislava s tým, že maloletá bude navštevovať Materskú školu Fedákova, počnúc školským rokom 2019/2020, až do úplného ukončenia predprimárneho vzdelávania. Spolu s návrhom vo veci samej sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým mu súd prvej inštancie udelí súhlas, aby namiesto matky podal žiadosť o prijatie maloletej na predprimárne vzdelávanie do predškolského zariadenia Materská škola Fedákova v školskom roku 2019/2020, a zároveň aby súd určil, že maloletá bude až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej navštevovať Materskú školu Fedákova. Návrh odôvodnil nezhodou medzi ním a matkou maloletej vo veci poskytovania predprimárneho vzdelávania a výberu predškolského zariadenia, ktoré bude maloletá navštevovať v školskom roku 2019/2020. Má za to, že matka rozhoduje o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletej, bez súhlasu otca. Maloletá navštevovala v školskom roku 2017/2018 Materskú školu Fedákova, kam ju prihlásila matka v čase, keď už bývala s dcérou na Hálovej 15 v Bratislave, v byte jej rodičov, kde bývajú doteraz. Maloletej sa v škôlke darilo, bola kľudná, spokojná a chodila tam rada, čo podľa názoru otca vyplýva z profesionálneho a ľudského prístupu učiteliek a riaditeľky. Spokojnosť maloletej v Materskej škole Fedákova vyplýva aj zo správy pre kolízneho opatrovníka zo dňa 19.3.2018. Podľa názoru otca bola so škôlkou spokojná aj matka, avšak iba do času, kým riaditeľka neumožnila otcovi 10 minút pred začiatkom vyučovania hrať sa s dcérou, pričom čas využili na čítanie alebo rozprávanie, hlavne v talianskom jazyku. Toto sa nepáčilo matke, preto začala dcéru nosiť do škôlky až presne na 8:00 hod. Napriek tomu riaditeľka naďalej umožnila otcovi stretnúť sa ráno s maloletou po 8:00 hod., nakoľko si to maloletá priała. Matka robila nátlak na riaditeľku, aby otcovi zabránila stretávať sa v

škôlke s maloletou, dokonca uviedla, že otec má zákaz stretávať sa dcérou, čo nie je pravda. Po skončení školského roka matka neinformovala otca, či bude maloletá pokračovať v Materskej škole Fedákova aj v ďalšom školskom roku, pričom túto informáciu nemala ani riaditeľka škôlky, pretože matka neodpovedala na správy. Z uvedeného dôvodu sa otec obrátil na kolízneho opatrovníka. Matka odôvodnila zmenu materskej školy zmenou trvalého bydliska, avšak skutočným dôvodom je, aby sa otec nestretával ráno s maloletou, čo potvrdzuje aj správa riaditeľky zo dňa 3.9.2018. V školskom roku 2018/2019 navštevovala maloletá Materskú školu Ševčenkova, kde otcovi neumožnili ranné stretávanie a rozlúčenie s maloletou, pozdraviť maloletú na vyučovaní. Riaditeľka nekomunikuje riadne s otcom, ktorý je tiež zákonným zástupcom maloletej, robí rozdiely v prístupe k matke a k otcovi, čo spôsobuje medzi rodičmi napätie a konflikty. Otec sa snažil situáciu riešiť aj prostredníctvom právneho zástupcu, nakoľko sám neovláda slovenský jazyk na dostatočnej úrovni, napriek tomu sa prístup riaditeľky nezmenil a naďalej nadfŕza matke. Matka sa napriek pokusom otca odmieta s ním o tom rozprávať, a rozhoduje o všetkom sama. Podľa názoru otca sa maloletej viac páčilo v Materskej škole Fedákova, pretože tam podľa jej vyjadrenia boli milé učiteľky. Z uvedené vyplýva, že jediný dôvod na zmenu škôlky bol prístup riaditeľky a učiteľiek k matke, pričom v Materskej škole Ševčenkova podporujú a obhajujú záujmy matky pred právami otca. Vzdialenosť od bydliska nemôže byť základným kritériom pre výber predškolského zariadenia, ale je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa. Otec je presvedčený, že maloletej by najviac prospievalo, keby opätovne navštevovala Materskú školu Fedákova, kde pre ňu majú aj voľné miesto. Zároveň je otec ochotný zabezpečiť každé ráno dopravu maloletej do predškolského zariadenia. V danom prípade je potrebná dočasná úprava pomerov, aby sa predišlo hrozacej, resp. už existujúcej ujme (fyzický a duševný vývoj maloletej, na ktorý má vplyv rovnocenný a pravidelný kontakt s oboma rodičmi).

3. Matka sa vyjadrila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a uviedla, že je nedôvodný a zmena škôlky by nebola v záujme maloletej, ale ide o opakované a sebecké požiadavky otca, pričom navrhované neodkladné opatrenie by prejudikovalo rozhodnutie vo veci samej. Otec žiadnym spôsobom neosvedčil splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, čiže neosvedčil nevyhnutnú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania, ani že je v záujme maloletej. Otec vyjadril subjektívnu nespokojnosť s prístupom Materskej školy Ševčenkova. V skutočnosti otec vytváral dennodenne napäté situácie u maloletej, keď sa nad rámec styku určeného súdom a bez súhlasu matky domáhal kontaktu s maloletou, čím obmedzoval činnosť materskej školy. Maloletá navštevuje Materskú školu Ševčenkova celý školský rok 2018/2019 a za celý čas otec nepodal žiadny návrh na súd za účelom riešenia tejto situácie. Nakoľko sa situácia nijak nezmenila, z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva naliehavá potreba neodkladnej potreby úpravy pomerov v danej veci. Neodkladným opatrením nemôže súd prejudikovať rozhodnutie vo veci samej, v skutočnosti ide o prostriedok na zabezpečenie nerušeného rozhodovania vo veci samej, ak je daná potreba ochrany, či úpravy pomerov účastníkov. K odôvodneniu otca sa matka vyjadrila, že s maloletou strávil viac, ako dve hodiny denne cestovaním do Materskej školy Fedákova, pričom maloletá by mohla tento čas využiť plnohodnotnejšie. Miesto v Materskej škole Fedákova vybavovala v čase, keď bola presvedčená, že u rodičov v Petržalke budú bývať iba dočasne a vrátia sa do bytu na Pribišovej 6 v Bratislave. Keďže sa tak nestalo, bola nútená byť predať a v súčasnosti rodinu s Dúbravkou nič nespája, preto je nelogické a nevhodné, aby tam maloletá chodila do škôlky. O zmene škôlky informovala riaditeľku emailom zo dňa 2.9.2018 a tiež aj otca. Matka prihlásila maloletú do škôlky v mieste trvalého bydliska, nie z dôvodu obmedzovania rodičovských práv otca, ale reflektovala na zmenu pobytu maloletej a časovú náročnosť cestovania. Matka dovoľuje otcovi sa naďalej s maloletou stretávať v zmysle súdnych rozhodnutí. Z návrhu otca vyplýva, že ním nesleduje záujem maloletej, ale subjektívnu spokojnosť s prístupom personálu voči nemu. Vôbec neberie do úvahy, že maloletú vytrhne z prostredia, na ktoré si zvykla, má tu kamarátky a musela by opäť cestovať kvôli pár minútam, ktoré by s ňou strávil navyše súdneho rozhodnutia. Úroveň predprimárneho vzdelávania posudzuje otec podľa prístupu k jeho požiadavkám. Počas týchto ranných stretnutí dochádza k vyhroteným situáciám medzi rodičmi maloletej, ktoré ju stresujú. Personál Materskej školy Ševčenkova nebráni otcovi v kontakte s maloletou, v zmysle školského poriadku, ale odmietajú mu voľne a bez obmedzení realizovať styk s maloletou kedykoľvek o to požiada, čo možno považovať za výhradne neutrálny postoj. Matka poukazuje tiež na psychologické vyšetrenie zo dňa 5.6.2019, v ktorom Mgr. OĽ. K. uviedla, že otec má rozvinutú sociálnu a osobnú cieľavedomosť, pričom v dosahovaní cieľov je sebaapresadzujúci, pribojný, príčinlivý a produktívny. V záveroch znaleckého posudku Mgr. Martina Balka č. 16/2019 vypracovaného pre účely konania vedeného pod sp. zn. 13P/237/2017 sa uvádza, že: „V rámci dynamiky rodinného systému je nápadné presadzovanie takých návrhov zo strany otca, ktoré podľa výsledkov psychologického vyšetrenia nekorešponujú s momentálnymi vývinovými potrebami maloletého dieťaťa, a ktoré ani realisticky nekopírujú súčasný model rodičovskej

starostlivosti.“ Z uvedeného vyplýva, že otec si nasilu presadzuje svoju vôľu a na nič iné neberie ohľad. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, v čom je Materská škola Ševčenkova pre maloletú nevyhovujúca, ako sa škôlky líšia z hľadiska vzdelávacieho procesu, a prečo by mala maloletá navštevovať práve Materskú školu Fedákova, ktorá ani nie je v mieste jej trvalého bydliska. Vzhľadom na vysoký stav neumiestnených detí v Bratislave a vyjadrenie riaditeľky Materskej školy Fedákova, že má pre maloletú miesto, dospela matka k záveru, že je proti nej riaditeľka zaujatá a pri prijímaní detí nepostupuje objektívne, podľa zákonných pravidiel. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody žiada, aby súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. V rámci skutočného stavu súd prvej inštancie zistil, že styk otca s maloletou dcérou je dočasne upravený uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 14.3.2019 č.k. 25P/35/2019- 163, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.4.2019 č.k. 20CoP/53/2019-231 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou F. každý párný kalendárny týždeň od soboty od 8.45 hod. do pondelka do 7.45 hod., kedy otec maloletú vyzdvihne v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletú odovzdá v predškolskom zariadení a ďalej je oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň od štvrtka od 16.45 hod. do piatka do 7.45 hod., kedy otec maloletú vyzdvihne v predškolskom zariadení a po ukončení styku odovzdá v predškolskom zariadení a to do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 13P/237/2017. Zároveň rozhodol, že matka je povinná bezodkladne písomne, či telefonicky informovať otca o neúčasti maloletej v predškolskom zariadení, o zmene zdravotného stavu maloletej a výsledkoch lekárskeho vyšetrenia v deň vyšetrenia a podávať otcovi pravidelne vždy k 10-temu dňu v mesiaci písomne, na email otca správy o aktuálnych mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletej, o vopred naplánovaných lekárskejších vyšetreniach, správy o mimoškolských aktivitách maloletej, jej krúžkovej činnosti vrátane termínov a miesta vystúpení a to do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 13P/237/2017.

5. V rámci skutočného stavu súd prvej inštancie uviedol, že v súčasnosti na súde prvej inštancie prebieha pod sp. zn. 13P/237/2017 konanie o rozvod manželstva rodičov a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode, ktoré nie je doposiaľ právoplatne skončené a v konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie.

6. Súd prvej inštancie svoje uznesenie právne odôvodnil ustanovením § 324 ods.1, § 325 ods.1, 2, § 329 ods.1, § 328 ods. 1 CSP a § 2 ods.1 CMP a vecne tým, že po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s vyjadreniami matky a otca, a tiež predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je v tomto štádiu konania vyžadovaný neodkladný zásah do pomerov účastníkov konania prostredníctvom neodkladného opatrenia. Ak otec poukazoval na skutočnosť, že Materská škola Fedákova mu umožňovala byť s maloletou 10 minút pred začiatkom vyučovacieho procesu, pričom v Materskej škole Ševčenkova mu to umožnené nie je, je potrebné uviesť, že z pohľadu riadneho chodu predškolského zariadenia je potrebné akceptovať jeho školský poriadok. Súd prvej inštancie prihliadol aj na skutočnosť, že styk otca s maloletou je v súčasnosti v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2019, č. k. 20CoP/53/2019-231 upravený širšie oproti pôvodne súdom upravenému styku (uznesením zo dňa 18.02.2018 č.k. 13P/25/2018-24, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.05.2018 č. k. 11Cop/161/2018-139). Zároveň súd prvej inštancie prihliadol na skutočnosť, že maloletá navštevovala Materskú školu Ševčenkova už predchádzajúci školský rok. Súd prvej inštancie preto nepovažoval z pohľadu záujmu maloletej za vhodnú ďalšiu zmenu predškolského zariadenia. Podľa názoru súdu otec neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má bezodkladne poskytnúť ochrana, nakoľko otec neosvedčil potrebu bezodkladne zmeniť predškolské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje do takej miery, že by prevládla požiadavka rýchlosti konania pred úplným preukázaním uplatneného nároku. Takáto zmena si vyžaduje vzhľadom na protichodné tvrdenia rodičov vykonanie dokazovania, pričom je potrebné posúdiť predovšetkým najlepší záujem maloletej. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

7. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec, ktorý uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) a to konkrétne písm. d): konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. f): súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, písm. h): rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec má za to, že sa s matkou nevedia dohodnúť o podstatnej veci, resp. matka absolútne odmieta v tejto veci s otcom čo

i len komunikovať a úplne ho vytesňuje z rozhodovania o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej, ktorou je výber predškolského zariadenia na poskytovanie predprimárneho vzdelávania maloletej, a zároveň matka vôbec neprihliada na najlepší záujem maloletej a zneužíva jej práva na dosiahnutie vlastných cieľov, preto otec navrhol, aby o tejto otázke rozhodol súd. Otec pokladá uznesenie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, riadne neodôvodnené a nerešpektujúce záujem maloletej. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie v bode 12. uznesenia uvádza, že: „Prihliadol aj na skutočnosť, že styk otca s maloletou je v súčasnosti v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2019, č.k. 20CoP/53/2019-231 upravený širšie oproti pôvodne súdom upravenému styku (uznesením č.k. 13P/25/2018-24 zo dňa 04.05.2018).“ Otec je toho názoru, že prihliadanie súdu prvej inštancie na túto skutočnosť nie je dôvodné, nakoľko tu ide o rozhodnutie súdu úplne v inej veci, ako je úprava styku, a to nezhode rodičov o podstatnej veci. Sám Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 30.04.2019, č.k. 20CoP/53/2019-231, ktorým rozšíril styk otca s maloletou, uvádza v bode 17: „Odvolací súd vychádzajúc zo zákonnej úpravy dospel k záveru, že nie je možné uložiť rodičom povinnosť dohodnúť sa o podstatných veciach, dohodu nemožno uložiť rodičom, ako povinnosť a v prípade, ak dôjde k nezhode, je potom namieste obrátiť sa na súd s návrhom a žiadať, aby súd rozhodol o podstatnej veci týkajúcej sa maloletej“. Ďalej súd prvej inštancie v bode 12. uznesenia dôvodí, že: „Zároveň súd prihliadol na skutočnosť, že maloletá navštevovala materskú školu Ševčenkova už minulý rok“. A prečo súd neprihliadol aj na tú skutočnosť, že maloletá navštevovala materskú školu Fedákova už v škôl. roku 2017/2018 pričom otec predložil súdu správu z Materskej škôlky Fedákova zo dňa 19.03.2018, ktorú si vyžiadal kolízny opatrovník, a v ktorej sa uvádza: „Do MS ju niekedy priviedli obaja rodičia, to bolo veľmi málo, momentálne ju vodi matka a popri tom je umožnené (každé ráno) otcovi, aby sa stretol so svojou dcérou, nakoľko nemá inú možnosť (ako som si vypočula aj matku aj otca), ale nerada by som vstupovala ja ani MŠ do ich sporu, nám sa jedná len o dobro dieťaťa. Maloletá má veľmi pekný vzťah ako k matke, tak i k otcovi, prejavuje úprimnú radosť pri ich stretnutiach.“ Nemožno práve toto pokladať za najlepší záujem maloletej F.? Tieto skutočnosti súd prvej inštancie akoby zámerne „prehliadol“, resp. sa nimi absolútne nezaoberal a ani sa s nimi nijako nevysporiadal a len stroho konštatoval v bode 12. uznesenia: „Súd preto nepovažoval z pohľadu záujmu maloletej za vhodnú ďalšiu zmenu predškolského zariadenia“. Opätovne otec nerozumie tejto argumentácii súdu prvej inštancie a najmä poukazovanie na „ďalšiu zmenu“. Na čo si však otec dovoľuje poukazať je fakt, že sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom nevysporiadal a vôbec neprihliadol na názor maloletej F., ktorá na videu, ktoré je súčasťou súdneho spisu, jasne uviedla, že či sa jej viac páčilo byť „lienkou“ (tou bola v MS Fedákova) alebo „kuriatko“ (tou bola v MŠ Ševčenkova). Na základe uvedeného je zrejme, že maloletá F. sa uvedenej zmene (navštevovať opäť MŠ Fedákova) nebráni a sama ju v súčasnosti prezentuje, ako jej želanie, pričom aj výslovne hovorí, že tá, ktorá nechce, aby išla maloletá späť do MŠ Fedákova je maminka. Otec prekvapil aj právny názor súdu prvej inštancie v bode 12. uznesenia, že „ak otec poukazoval na skutočnosť, že Materská škola Fedákova mu umožňovala byť s maloletou 10 minút pred začiatkom vyučovacieho procesu, pričom v Materskej škole Ševčenkova mu to umožnené nie je, z pohľadu riadneho chodu školského zaradenia je potrebné akceptovať školský poriadok.“ Pri tejto konštatácii akoby súd prvej inštancie úplne pozabudol na najlepší záujem maloletej, ktorým je jej právo na rovnocenný kontakt s obidvomi rodičmi a najmä vtedy, ak si sama praje, aby otec za ňou do škôlky prišiel. Rovnako otec jasne v návrhu deklaroval, že Školský poriadok nikdy neporušil a tento dodržiava v plnom rozsahu. Otec nerozumie, prečo súd prvej inštancie namiesto bezdôvodného poukazovania na dodržiavanie Školského poriadku otcom, nevzhliadol záujem maloletej práve v tých 10 minútach s otcom, kedy sa maloletá teší prítomnosti jej otca, hrajú a čítajú si spolu a maloletá komunikuje v jej druhom rodnom jazyku - talianskom, a toto nepochybne prispieva k jej zdravému psychickému vývoju. Je pritom všeobecne známe, že najúčinnejšou výchovnou metódou je tzv. výchovná prítomnosť, či príklad a taktiež psychologické štúdie dokazujú, že uprednostňovanie role matky pred rolou otca nie je v záujme detí, pretože tieto obidve role sú nezastupiteľné. Otec si dovoľuje poukazať na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 238/05 zo dňa 17.1. 2006, v ktorom ústavný súd konštatuje: „Správanie otca a jeho snaha o čo možno najčastejší styk s maloleťm, nemôže byť použitá proti nemu. Je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Jeho správanie nemôže byť použité, ako argument k obmedzeniu rozsahu jeho styku s maloleťm dieťaťom. Navyše aj z tejto časti odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu je zrejme, že súdy neprihliadali ani tak k záujmom dieťaťa, ale akcentovali predovšetkým záujem matky.“ Otec taktiež poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky I.ÚS 618/05 zo dňa 07.11.2006, v ktorom súdu uvádza: „Je ďalej zrejme, že výchovný otcovský prvok je pre harmonický psychický rozvoj dieťaťa nevyhnutný a teda, že je nepochybne v záujme dieťaťa nestratiť kontakt s otcom v takto útlom veku. Ústavný súd vo veciach starostlivosti o maloleťých poukazuje na nutnosť použitia takejto interpretácie

účelu predbežného opatrenia v súlade s článkom 32 odsek 4 Listiny základných práv a slobôd a článku 18 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorej výsledkom rozhodne nemôže byť minimálna miera ochrany základných práv, ako určitého štandardu. Inými slovami, predbežné opatrenie upravujúce styk rodičov s deťmi, musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom trvalo nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom, ktorá je, ako je všeobecne známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe len ťažko napravitelná.“ Podľa názoru otca je uznesenie súdu prvej inštancie v rozpore aj s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave v uznesení č.k. 11CoP/161/2018-139 zo dňa 04.05.2018. Otec sa tiež nemôže zbaviť pocitu, že súd prvej inštancie nevenoval žiadnu pozornosť ním predloženým dôkazom a ani sa nijako s nimi vysporiadal. Z vyššie uvedených dôvodov otec pokladá uznesenie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, riadne neodôvodnené a nerešpektujúce záujem maloletej. Otec si tiež dovoľuje poukázať, že Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach stabilne uvádza: „Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (m. m. III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06).“ (napr. III. ÚS 107/07). Otec sa vždy snažil s matkou dohodnúť a bolo tomu tak aj v čase, keď ešte chodili na bezvýslednú mediáciu k PhDr. Fischerovi (ktorá na žiadosť matky prebiehala výlučne v «v kyvadlovej forme», ktorý im odporučil, aby sa s matkou striedali v odovzdávaní dcéry do škôlky, t.j., že by niektoré dni išiel dcéru odniesť do škôlky otec a ďalšie matka. Matka však ignorovala aj návrh mediátora a naďalej chodila do škôlky výlučne ona, resp. stará matka. Matka zneužíva aj to, že otec je tu na Slovensku sám (a len kvôli ich dcére) a nemá niekoho, kto by mu poskytol oporu, tak o pomoc požiadal aspoň Radu pre práva dieťaťa. Keď matka jedenkrát urobila malý ústupok, že otcovi „dovolila“ cca po 6 mesiacoch ísť vyzdvihnúť dcéru zo škôlky, išla s ním aj pani D. A. z Rady pre práva dieťaťa, ktorú dcéra pozná a má ju veľmi rada. O tejto situácii sa píše aj na str. 2 v Správe Rady pre práva dieťaťa zo dňa 23.04.2019: „S otcom som išla aj ja a zodpovedne súdu, a aj každému, kto bude správu čítať musím uviesť, že dieťa nemalo žiadny problém, práve naopak, okamžite ako F. zbadala otca sa k nemu rozbehla z triedy a hodila sa mu do náručia. Otec kľučal a ona ho stískala a bozkávala. Keď ma zbadala, zavolala ma bližšie, ja som si k nim tiež čupla a stískala a objímala aj mňa sediac pri tom otcovi na kolenách.“ Od začiatku rozvodového konania otec pravidelne písomne informoval aj kolízneho opatrovníka a naposledy bol na osobnom pohovore dňa 23.07.2019, o čom predkladá aj úradný záznam, na str. 2, ktorého sa otec vyjadril k situáciám ohľadom škôlok. Jeden zo zavádzajúcich dôvodov, ktoré matka uvádza súdu je ten, že zmena materskej škôlky (ktorú ani otcovi ani škôlke ani len neoznámila!) bola odôvodnená časovou náročnosťou cestovania, čo však nebol hlavný dôvod tejto zmeny, pretože dôvodom bola nespokojnosť matky, že pani riaditeľka škôlky na Fedákovej, pani H. B. povolila otcovi každé ráno v škôlke 10 minút pred vyučovaním byť s dcérou. Toto sa matke nepáčilo, čo uvádza aj samotná pani riaditeľka B. v správe otcovi zo dňa 03.09.2018, prvý deň nového školského roku: „Pekný deň, dostala som mail od mamy F., nebude k nám chodiť do školy, zmenili trvalé bydlisko bude v Petržalke. Určite sa jej nepáčilo, že som dovolila stretnutie F. s Vami. Je mi to ľúto, chcela som, aby F. mala otca...“ Otec si dovoľuje odvolaciemu súdu poukázať na základe vyššie uvedených konkrétnych skutočností, ktoré sa udiali v MŠ Fedákova a MŠ Ševčenkova na diametrálne odlišný prístup riaditeľky a učiteliek k deťom, ako aj k rodičom. Zatiaľ čo MŠ Fedáková má naozaj odborný, ale aj veľmi láskavý a ľudský prístup k deťom a rovnaký prístup k matkám aj otcov detí, t.j. k obidvom rodičom tak, ako to nie len vyžaduje Ústava SR, zákon o rodine a ďalšie právne predpisy, ale najmä, ako si to vyžaduje najlepší záujem maloletých detí. Aj kvôli tomuto správaniu, na Ševčenkovej F. nemala rada pani učiteľku L.. Ako uviedla súdu matka, dcéra mala ale dobrý vzťah s inou pani učiteľkou, I.. Ale matka súdu zamlčala skutočnosť, že pani učiteľka I. zo škôlky Ševčenkova odišla a v septembri 2019 už nebude vyučovať. Pokiaľ otec prišiel ráno do školy v škôlke aspoň na pár minút pozdraviť dcérku, vždy výlučne v čase pred odovzdaním dcéry do triedy, matka ho začala obviňovať cez jej právneho zástupcu z prenasledovania, obťažovania a hľadkovania. Matka tieto svoje osobné averzie voči otcovi preniesla aj na riaditeľku a učiteľky škôlky Ševčenkova, ktoré matke napomáhajú v tomto jej konaní, a tým nielen, že nemajú rovnaký prístup k obidvom rodičom, ale eskalujú napätie a konfliktné situácie pri stretnutí matky a otca v škôlke. Otec v rámci odvolania uviedol, že sa snažil komunikovať a chcel vyriešiť celú vec priamo s pani riaditeľkou, ale väčšinou mu nikto nedvíhal telefón a na jeho e-mail mu buď neodpovedala alebo odpovedala s veľkým časovým odstupom. Z písomných vyjadrení, ako aj z osobného stretnutia s pani riaditeľkou otec pochopil, že pani riaditeľke MŠ Ševčenkova nevadí, či jedno z detí plače, lebo mu chýba „Papá“ a je jednoduchšie a rýchlejšie postaviť sa na stranu matky a týmto považovať túto vec za vybavenú. O skutočnosti, že dcéra

bola v MŠ Ševčenkova smutná a plakala z dôvodu, lebo jej bolo za otcom smutno, pretože nesmel za ňou prísť, svedčí vyjadrenie F. na videu, na ktorom sa otec pýta F.: „Povedz mi po slovensky, prečo si minulýkrát plakala v škôlke?“ a Martinka mu odpovedá: „Pretože si mi chýbal!“ O tom, že nie maloletej dcére, ale matke vyhovuje stav (a je to záujem matky, nie maloletej), kedy maloletá navštevuje Materskú školu Ševčenkova, pretože tu matka môže o všetkom rozhodovať spoločne so starou matkou a svojimi rozhodnutiami otcovi a dcére môže vydeľovať čas a priestor kedy môžu byť, resp. skôr nebyť spolu, svedčí aj nedôvodný a účelový návrh matky na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom sp.zn. 56Em/3/2019 zo dňa 20.06.2019, ktorý sa práve týka Materskej škôlky Ševčenkova. Z celého doterajšieho konania matky je podľa názoru otca preukázané, že matka je neschopná uznať rolu a dôležitosť otca ako druhého rodiča v živote maloletej. Otec je toho názoru, že v danom prípade je matka tým rodičom, ktorý nerešpektuje právo maloleteho dieťaťa na starostlivosť zo strany oboch rodičov, právo na kontakt s oboma rodičmi a už vôbec nie jeho právo na stabilitu a zachovanie jej výchovného prostredia, na jej zdravý a harmonický vývoj s neprerušením citových väzieb k oboj rodičom. Otec má za to, že je nepripustné rozhodovanie o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa maloletej (tak, ako tomu bolo doteraz) len jedným rodičom, a to matkou, resp. starou matkou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol podľa § 338 CSP tak, že mení uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.08.2019 č.k. 13P/97/2019 - 93 tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie tohto znenia: „Súd udeľuje otcovi maloletej F. Q., Z.. XX.XX.XXXX súhlas, aby podal aj namiesto matky žiadosť o prijatie maloletej na predprimárne vzdelávanie maloletej do predškolského zariadenia: Materská škola Fedákova, Fedákova 1942/1, 841 02 Bratislava v školskom roku 2019/2020. Súd určuje, že počnúc školským rokom 2019/2020 bude maloletá F. Q., Z.. XX.XX.XXXX navštevovať Materskú školu Fedákova, Fedákova 1942/1, 841 02 Bratislava, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.“ Alebo, aby podľa § 391 ods. 1 CSP odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.08.2019 č.k. 13P/97/2019 - 93 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že aj napriek tomu, že otec menuje odvolacie dôvody, tieto v ďalšom texte neosvedčuje konkrétnymi skutočnosťami a relevantnými argumentmi. Matka sa rovnako stotožňuje s vyššie uvedeným odôvodnením súdu prvej inštancie, a má za to, že otec nepreukázal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie vydal správne a zákonné rozhodnutie na základe zistenia všetkých skutočností nevyhnutne potrebných pre vydanie rozhodnutia a zistené skutočnosti boli rovnako správne posúdené, s ohľadom na záujem maloletej. Súd prvej inštancie tiež uznesenie riadne odôvodnil a odvolací súd by preto mal napadnuté uznesenie potvrdiť. Matka si dovoľuje odkázať odvolací súd pri posudzovaní dôvodnosti odvolania otca na svoje písomné podanie - vyjadrenie matky k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 01.08.2019, v ktorom riadne a pravdivo objasnila skutkový stav a relevantné skutočnosti. V ďalšom texte tohto podania matka v nadväznosti na označené vyjadrenie v krátkosti popíše skutočnosti, pre ktoré považuje odvolanie otca za nedôvodné. Odvolanie otca považuje matka výhradne za vyjadrenie jeho subjektívnej nespokojnosti s tým, ako súd prvej inštancie rozhodol a s tým, že ihneď potom, ako otec požiadal súd prvej inštancie o nahradenie súhlasu matky so zmenou škôlky pre maloletú a presun maloletej do Materskej škôlky Fedákova, tak súd nerozhodol nariadením neodkladného opatrenia, ktoré predpokladá pred jeho vydaním skrátené konanie a vydanie rozhodnutia založeného len na základe podania navrhovateľa a listín k nemu priložených bez riadneho dokazovania a vyluchu oboch strán. Okrem toho, že otec absolútne opomína, k čomu inštitút neodkladných opatrení smeruje a akým spôsobom vykonáva súd prvej inštancie skrátené konanie pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, potvrdzuje opäť svojím konaním skutočnosť, že nehľadá na záujem maloletej, ale presadzuje len seba a svoje názory na vec starostlivosti a výchovy o maloletú. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiada, aby súd bez dokazovania rozhodol o zmene materskej škôlky pre maloletú a táto s okamžitou účinnosťou bola de facto premiestnená do materskej škôlky v Dúbravke, kde by ju matka musela vodiť z Petržalky, každé ráno a poobede sa pre ňu do Dúbravky vracat' a cestovať s ňou späť do Petržalky, čo im zaberie mestskou hromadnou dopravou (nakolko matka nevlastní motorové vozidlo) viac, ako dve hodiny denne, pričom táto materská škôlka sa nachádza mimo mestských častí, v ktorých rodičia aktuálne bývajú, a to len kvôli tomu, že práve v tejto materskej škôlke bolo otcovi nad rámec školského poriadku a jeho styku určeného súdnym rozhodnutím každé ráno stráviť približne 10 minút s maloletou. Návrh otca je sebecký, nelogický a pre oboch rodičov nehospodárny. Otec, rovnako ako matka, a ako každý iný rodič, musí akceptovať školský poriadok materskej škôlky a denný režim maloletej, nie je spravodlivé, ak sa otec prostredníctvom súdnych rozhodnutí domáha nastoliť taký stav, aby bolo možné naďalej uplatňovať výnimky zo školského poriadku tak, ako tomu

bolo v Materskej škole Fedákova. Matka potom, ako sa s maloletou odsťahovala od otca zo spoločnej domácnosti z mestskej časti Bratislava IV, v obvode ktorej sa nachádza aj Materská škola Fedákova, do mestskej časti Bratislava V a po tom, ako sa z tejto mestskej časti odsťahoval aj otec po vysťahovaní sa z bytu patriaceho matke, nakoľko ho predala, prehlásila maloletú do Materskej škôlky Ševčenkova, ktorá sa nachádza v mestskej časti Bratislava V, v ktorej je aktuálne bydlisko maloletej, a ktorá tak umožnila matke minimalizovať čas presunov do a z materskej škôlky na minimum tak, aby tento čas mohla maloletá stráviť oveľa efektívnejšie, a to napríklad účasťou na voľnočasových aktivitách. Na základe vyššie uvedeného matka považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a zákonné, keď súd konštatoval, že na bezodkladnú úpravu pomerov nie sú splnené podmienky a odmietol bez riadneho dokazovania vyhovieť návrhu otca a bezodkladne zmeniť maloletej materskú škôlku. Takéto rozhodnutie súd prvej inštancie v medziach zákona riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami. Ak otec uvádza, že uznesenie považuje za nepreskúmateľné a riadne neodôvodnené, matka poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie nie je povinný sa vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré otec uvádzal v návrhu, ale iba s tými, čo sú pre rozhodnutie v tejto veci rozhodujúce, čo aj súd prvej inštancie spravil, zhrnul zistený skutkový stav veci a z tohto odvodil svoj právny záver. Vzhľadom na petít návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a rovnako aj prvú časť alternatívneho petitu odvolania, otec zároveň žiada súd, aby prejednal rozhodnutie vo veci samej, kedy v zásade návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a návrhom vo veci samej žiada o totožné rozhodnutie. Neodkladné opatrenie svojím petitom nemôže korešpondovať s petitom návrhu vo veci samej, nemôže prejednať rozhodnutie vo veci samej, ale má byť len logickým prostriedkom na zabezpečenie nerušeného judikovania vo veci samej, ak to odôvodňuje potreba procesnej ochrany, či úpravy pomerov účastníkov konania, alebo na zabezpečenie výkonu prípadného budúceho meritórneho rozhodnutia, ale je reálna obava o možnosť tohto výkonu. Z uvedeného dôvodu je potrebné odvolanie otca zamietnuť, ako nedôvodné a potvrdiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Matka zdôraznila, že otec vytyka súdu prvej inštancie, že prihliadol aj na skutočnosť, že jeho styk s maloletou je v súčasnosti v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.04.2019, č.k. 20CoP/53/2019-231 upravený širšie, oproti pôvodne súdom upravenému styku, a podľa názoru otca prihladenie súdu prvej inštancie na túto skutočnosť nie je dôvodné, nakoľko tu ide o rozhodnutie súdu úplne v inej veci, ako je úprava styku, a to nezhode rodičov o podstatnej veci. Matka má za to, že otcove tvrdenia sú zároveň rozporné, keď na jednom mieste súdu prvej inštancie vytyka, že prihliadal na iné súdne konanie, ktoré je vedené vo veci starostlivosti o maloletú a toto považuje za nesprávne, následne však súdu navrhuje, aby prihliadol na konanie o výkon súdneho rozhodnutia, ktoré je vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 56Em/3/2019. Matka si k vyššie uvedenému opisu otca uvedenému v odvolaní dovoľuje poukázať na to, že v rámci 10 minút, ktoré si otec v dňoch na konci školského roka 2018/2019 v škôlke vymohol, strávil prevažnú väčšinu času utišovaním maloletej, nakoľko táto bola zmätená a vylakaná z jeho prítomnosti v škôlke a z toho, ako tu otec vystupuje a čoho sa od všetkých ostatných dožaduje. Otec má vytvorený priestor na hru, čítanie si s maloletou a komunikovanie v talianskom jazyku, počas styku určeného súdnym rozhodnutím a nie je možné ho takto rozširovať inak, napríklad súdnym rozhodnutím v tomto konaní. Otec ďalej odôvodňuje odvolanie tým, že súd prvej inštancie nezohľadnil záujem maloletej, ktorý podľa jeho názoru plne a pravdivo zobrazuje video, ktoré predložil súdu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka trvá na svojom tvrdení uvedenom vo vyjadrení k návrhu a opakuje, že predmetné video, na ktoré otec odkazuje pravdivo nepreukazuje záujem maloletej, ale naopak neprípustné a egoistické správanie otca. Jeho aktivita v smere zabezpečiť si dôkazy do tohto súdneho konania, kedy neváha maloletú dostať do tak pre ňu absurdnej situácie, že sa jej pri tom, ako ju natáča na mobil/kameru po slovensky pýta a núti ju odpovedať rovnako po slovensky o tom, prečo v škôlke plakala, a aby mu vysvetlila, či má radšej kuriatka alebo lienky, a pýta sa jej na veci, ktorým zjavne ešte plne nechápe a nedokáže dať otcovi plnohodnotnú odpoveď. Otec takto robí dokonca aj napriek tomu, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a aj v odvolaní materskej škôlke vyčíta, že mu neumožňuje kontakt s maloletou, a preto s ňou nemôže hovoriť po taliansky a vzniká medzi nimi jazyková bariéra. Rovnako sebecké a bezohľadné správanie otca voči maloletej zobrazujú aj ďalšie dve videá, ktoré súdu predkladá a v ktorých podľa prepisu uvedenom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia maloletú doslova svedá o materskej škôlke a o veciach, ktorým vzhľadom na svoj vek v zásade ani nemôže pochopiť. Otec bez ohľadu na záujem maloletej sa výhradne pokúša zabezpečiť si akýkoľvek dôkaz a zabúda pri tom, že predmetom konania, do ktorého takéto dôkazy zabezpečuje, je práve maloletá a jej dobro. Rovnako tak potom jeho námietka, že súd prvej inštancie neprihliadol na záujem maloletej, ktorý je prezentovaný podľa názoru otca práve týmito nahrávkami, je preto irelevantná a preukazuje výhradne to, že otec zjavne nechce a nedokáže pochopiť, čo je najlepším záujmom maloletej. Matka má za to, že maloletá sa aj pri videách vytváraných otcom snaží otcovi vyjsť v ústrety a zmierniť tak

jeho tlak na ňu vytváraný v takýchto situáciách, je preto možné očakávať, že maloletá odpovie otcovi na všetky jeho otázky spôsobom, ako to otec očakáva, a to aj napriek tomu, že si možno neuvedomuje ako odpovedá, resp. že odpovedá inak, ako by odpovedala za inej situácie. Matka zdôraznila, že vzhľadom na rozpor medzi správami Rady pre práva dieťaťa, z pozorovania výkonu súdneho rozhodnutia, ktoré otec predkladá súdu, a znaleckým posudkom Mgr. Martina Balka č. 16/2019 nachádzajúcim sa v súdnom spise súdu prvej inštancie pod sp.zn. 13P/237/2017, ako aj na obsahovú stránku týchto dokumentov a ich vierohodnosť vyplývajúcu z použitej metódy a prostriedkov skúmania rodiny, má za to, že na správy Rady pre práva dieťaťa predkladané otcom nemožno prihliadnuť, nakoľko tieto sú vydané neakreditovaným subjektom, nie sú objektívne, čo vyplýva z ich samotného obsahu, kde jednotliví pracovníci opisujú výhradne svoje dojmy a pocity z interakcie s otcom a maloletou, a nie sú rovnako ani odborné, keďže nedokážu posúdiť celkovú situáciu rodiny, nakoľko vychádzajú výhradne z informácií poskytnutých otcom. Správy Rady pre práva dieťaťa z pozorovania výkonu súdneho rozhodnutia sú v rozpore nielen so znaleckým posudkom, ale zároveň aj so správami vydanými odborníkmi pomáhajúcimi celej rodine, a to PhDr. Jánom Hrustičom a PhDr. Bc. Ing. Petrom Fischerom. Otec odporúčania odborníkov v danej oblasti, odmieta a preferuje stanoviská neakreditovanej organizácie, akou bezpochyby Rada pre práva dieťaťa je, nakoľko tieto mu viac v jeho argumentácii vyhovujú, a na základe ich stanovísk následne postupuje v súdnych konaniach, a to aj zjavne nelogicky a nesprávne. V tejto súvislosti si matka dovoľuje podotknúť, že po tom, ako ju Rada pre práva dieťaťa oslovila na spoluprácu a ona si o tejto organizácii zistila podrobnejšie informácie, zvažila spôsob ich komunikácie a práce, rozhodla sa využiť svoje právo a odmietnuť spolupracovať s organizáciou, nakoľko v tom čase pri riešení situácie rodiny im poskytovalo pomoc viacero iných subjektov, a zároveň dala tejto organizácii písomný zákaz písať o maloletej akékoľvek posudky. Otec však naďalej využíval tento subjekt na zabezpečovanie si podkladov pre účely súdnych konaní. Nakoľko po 10 mesiacoch od odsťahovania sa matky s maloletou z jej bytu, počas letných prázdnin po ukončení školského roku 2017/2018, bolo zrejmé, že otec sa z bytu matky dobrovoľne nechce vysťahovať, matka bola nútená byť v júni 2018 predať, s čím súviselo aj to, že matka bola nútená odhlásiť sebe a maloletej z tejto adresy trvalý pobyt. Trvalý pobyt matky a maloletej sa preto zmenil, a od leta 2018 do súčasnosti majú nahlásený trvalý pobyt v mieste ich bydliska, na O. XX V. B.. V mieste bydliska maloletej a rovnako aj v aktuálnom mieste jej trvalého pobytu sa matke po predaji bytu na X. X nakoniec na poslednú chvíľu v septembri 2018 podarilo vybaviť maloletej miesto v MŠ Ševčenkova. Matka ihneď po tom, ako mala potvrdené prijatie maloletej do Materskej škôlky Ševčenkova informovala o situácii maloletej riaditeľku MŠ Fedákova emailom zo dňa 02.09.2018 a rovnako aj otca. Argument otca, že matka neoznámila jemu a ani riaditeľke MŠ Fedákova, či bude maloletá v tejto škôlke pokračovať aj v školskom roku 2018/2019, je preto nepravdivý. Matka vzhľadom na zmenu ich situácie v súvislosti so zmenou adresy trvalého pobytu, odsťahovaním sa celej rodiny vrátane otca mimo túto mestskú časť a dlhodobu neúnosnú situáciu s cestovaním do MŠ Fedáková prihlásila maloletú do materskej škôlky v mestskej časti bydliska maloletej, kde ju boli ochotní prijať. Zmena materskej škôlky nebola smerovaná proti styku otca s maloletou, ako ani iným spôsobom proti realizácii jeho rodičovských práv voči maloletej, ale odzrkadľovala výhradne zmenu pomerov maloletej, najmä v otázke jej bydliska a časovú náročnosť cestovania do tejto škôlky. Aj po zmene materskej škôlky zostali otcovi jeho rodičovské práva nedotknuté a nezmenené, matka naďalej umožňovala a do súčasnosti umožňuje otcovi stretávať sa s maloletou v zmysle súdnych rozhodnutí a realizovať aj jeho ďalšie rodičovské práva. SMS správa pani riaditeľky Bošlcovej, ktorú otec predkladá k odvolaniu ako dôkaz preukazujúci, čo bolo zámer matky pri prehlasovaní maloletej do Materskej škôlky Ševčenkova nemožno prijať, nakoľko ide výhradne o subjektívny názor na celú vec vyslovený riaditeľkou škôlky, a to práve v súkromnej komunikácii s otcom bez toho, aby vyplýval z akýchkoľvek reálnych skutočností a faktov. Matka uviedla, že túto Materskú škôlku na Ševčenkovej nevybrala pre to, že tu dokáže ovplyvňovať postoj riaditeľky, učiteliek a vychovávateľiek k otcovi v jeho neprospech, ale práve naopak táto materská škôlka aplikuje na všetkých rodičov rovnaké pravidlá, a či už voči matke alebo voči otcovi nikdy nepristupovali výhodnejšie, resp. menej výhodne v porovnaní s inými rodičmi a stavom ich starostlivosti o maloleté deti. Matka nikdy neovplyvňovala zamestnancov a riaditeľku materskej škôlky a voči takýmto obvineniam otca sa dištancuje. Materská škôlka Ševčenkova akceptuje situáciu rodiny a v prístupe k obom rodičom postupuje v súlade so zákonmi, vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami upravujúcimi ich pomery a rovnako aj ich internými normami, a to najmä školským poriadkom. Otec vytýka a menuje nedostatky Materskej školy Ševčenkova, čím rovnako odôvodňuje svoje odvolanie, ako aj návrh vo samej. Matka si dovoľuje zopakovať tak, ako uviedla vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že túto materskú škôlku považuje za dobrú a pre maloletú vhodnú. Matka uviedla, že po roku strávenom v MŠ Ševčenkova je maloletá plne aklimatizovaná, veľmi dobre sa cíti, má rada učiteľky a ostatných zamestnancov materskej škôlky, s ktorými maloletá prichádza do styku,

do kolektívu odchádza spokojná, má veľa kamarátov a viackrát sa vyjadrila po stretnutí s nimi cez prázdniny, že jej už chýbajú, a na začiatku školského roka sa tešila na nástup do škôlky, a stretnutie s nimi. Vytrhávať ju opäť z tohto prostredia, by pre ňu mohlo byť traumatizujúce. MŠ Ševčenkova sa rovnako nachádza v mieste bydliska maloletej, čo nie je síce jediným rozhodujúcim faktorom pre výber materskej škôlky, avšak faktorom, ktorý v každom prípade treba zohľadniť, najmä za situácie, kedy otec bez preukázania dôvodov vyššej odbornosti alebo výrazne lepšieho prístupu materskej škôlky k maloletej a úplne iracionálne navrhuje, aby maloletá v školskom roku 2019/2020 navštevovala MŠ Fedáková. Po tom, ako maloletá začala navštevovať MŠ Ševčenkova začala krásne kresliť, na rozdiel od MŠ Fedáková prišla takmer každý deň domov s novonaučenou pesničkou alebo básničkou, začala dokonca písať. Učiteľky v tejto materskej škôlke sa deťom intenzívne venujú, deti chodia na výlety. Maloletá absolvovala plavecký kurz. Materská škôlka vytvára mnohé príležitosti pre rozvoj detí a je v nej šťastná a spokojná. Matka trvá na svojom tvrdení, že nikto z personálu Materskej škôlky Ševčenkova nikdy nebránil otcovi sa s maloletou rozlúčiť, personál materskej škôlky od otca vždy len vyžadoval, aby on, ako aj ostatní rodičia dodržiaval školský poriadok a tomu prispôbil svoje konanie. MŠ Ševčenkova otcovi nevyšla v ústrety jeho žiadostiam o to, aby mohol voľne a bez obmedzení realizovať styk s maloletou, kedy on o to požiada. Takýto postoj materskej škôlky však nemožno považovať za chybu vo výchovnovzdelávacom procese, ale výhradne za neutrálny postoj škôlky k situácii rodiny. Matka má za to, že v návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v odvolaní, absentuje akékoľvek zdôvodnenie, v čom je MŠ Ševčenkova konkrétne pre maloletú nevyhovujúca, ako sa z hľadiska vzdelávacieho procesu líšia tieto dve škôlky a čo odôvodňuje, aby maloletá začala navštevovať práve MŠ Fedáková, ktorá dokonca nie je ani v mestskej časti bydliska maloletej, ale v úplne inej mestskej časti Bratislavy, vzdialenej od bydliska maloletej približne hodinu cestu mestskou hromadnou dopravou. Na základe vyššie uvedených skutočností má matka za to, že odvolanie otca nie je dôvodné, otec sa opäť snaží namiesto záujmu maloletej presadiť svoj vlastný záujem, opomína, čo je predmetom tohto konania, v odvolaní nešpecifikuje kvalifikované vady rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale vyjadruje svoju subjektívnu nespokojnosť s obsahom rozhodnutia a v rámci inštančného postupu sa na základe opätovného uvedenia rovnakých argumentov domáha, aby jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel odvolací súd. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v otcovom navrhovanom obsahu neboli splnené podmienky, otec v návrhu a jeho prílohách neosvedčil potrebu úpravy pomerov a skutočnosť, že takáto úprava je v záujme maloletej, súd prvej inštancie preto rozhodol správne a zákonne. Odvolanie otca neuvádza akékoľvek skutočnosti sponchybujúce správnosť a zákonnosť tohto rozhodnutia, a preto by ho mal podľa názoru matky odvolací súd potvrdiť.

9. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

10. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

11. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Podľa § 366 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

16. Podľa § 367 ods. 4 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

17. Podľa § 324 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 324 ods. 2 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

19. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 325 ods. 2 C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,
- e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia,
- f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
- g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,
- h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

21. Podľa § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

22. Podľa § 326 ods. 2 C.s.p. k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

23. Podľa § 327 C.s.p. ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

24. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

25. Podľa § 328 ods. 2 C.s.p. o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

26. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

27. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

28. Odvolací súd ako prvoradá pripomína, že každé neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 C.m.p.) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ochrana práv maloletého dieťaťa je prioritou každého konania súdu podľa § 111 C.m.p. a súd je povinný ju zabezpečiť aj proti vôli rodiča.

29. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Výslovne ustanovuje prípady, kedy bude nariadenie neodkladného opatrenia prichádzať najčastejšie do úvahy, pričom je potrebné zdôrazniť, že sa jedná o výnimočné opatrenie slúžiace na odvrátenie bezprostredne hroziacej ujmy. Jeho účelom je rýchla, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov, alebo zabezpečenie výkonu existujúceho hoci prípadne ešte nevykonateľného, alebo očakávaného rozhodnutia. Súd rozhodujúci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí každú vec posudzovať citlivo a prihliadať najmä na to, aby prípadným vyhovením návrhu nedošlo k neprimeranému zásahu do práv toho z účastníkov, voči ktorému návrh smeruje.

30. Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolenie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súdu.

31. Odvolací súd po dôslednom zvážení skutkových okolností vyplývajúcich z obsahu spisu v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade za preukázanej aktuálnej situácie, t.j. za situácie, že maloletá dcéra je zatiaľ v osobnej starostlivosti matky, pričom bydlisko matky sa nachádza neďaleko od materskej školy, ktorú maloletá momentálne navštevuje, je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by došlo k udeleniu súhlasu s poskytovaním predprimárneho vzdelávania maloletej v predškolskom zariadení: Materská škola Fedáková, so sídlom: Fedáková 1942/1, Bratislava, pri nezmenení skutočného stavu veci bezpredmetné. Odvolací súd v prejednávacom prípade zastáva názor, že v režime rozhodovania o neodkladnom opatrení, v konaní, v ktorom sa dokazovanie spravidla nevykonáva, nie je možné iba na základe tvrdení rodičov, (bez zmeny zverenia, respektíve bez zmeny skutkových okolností) vyhodnotiť, že Materská škola Fedáková je pre maloletú, vzhľadom na jej prístup prostredníctvom riaditeľky, ako aj súčasne s poukazom na čas strávený s otcom, ako aj vzťahové väzby vhodnejšia, ako Materská škola Ševčenkova v Bratislave. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu je jedinou možnou voľbou medzi rodičmi podanie návrhu vo veci samej, na základe ktorého by rozhodol súd prvej inštancie až po vykonaní potrebného dokazovania a jeho vyhodnotenia. V konaní o nezhode rodičov pri výbere materskej školy by súd prvej inštancie rozhodoval po vykonaní potrebného dokazovania, vyhodnotením všetkých skutočností potrebných na zhodnotenie veci samej. Odvolací súd apeluje na rodičov, že pre tento moment je nevyhnutné upokojiť situáciu, nevyhrocovať tento stav vzájomnými konfliktmi, maloletú nevystavovať traumatizujúcim zážitkom, ktoré vyplývajú z ich nezhôd a rôznych predstáv týkajúcich sa ďalšej starostlivosti o maloletú.

32. Skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v odvolaní otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ako i vo vyjadrení matky k odvolaniu by bolo potrebné zhodnotiť a posúdiť, avšak v konaní vo veci samej, ale nie sú dostatočné pre okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko neosvedčujú naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. V danom prípade nebola splnená základná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia o nahradení súhlasu druhého rodiča s poskytovaním predprimárneho vzdelávania maloletej v predškolskom zariadení. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací dospel k záveru, že v danom prípade za tohto skutkového stavu nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).